

Ru Paréstraat 35 2552 CP Den Haag Banknr NL75TRIO0197741142 ANBI nr 853250078

4 november 2016

Beste vrienden van PhySCI,

Het is bijna zover, Anne-Rose en ik gaan vertrekken naar Bangladesh en wel donderdag 10 november as.

Vol verwachting, vol plannen en ontzettend benieuwd naar de ontwikkelingen van de dagcentra, staan wij nog voor de klus onze koffers in te pakken. Want dankzij heel veel lieve mensen die aan de kinderen van Bangladesh denken hebben we hier op mijn zolder een speelgoedwinkel ingericht. Veel mooie ontwikkelingsmaterialen en duurzaam speelgoed is gebracht en het leuke is dat het met zorg is uitgezocht door kinderen hier, die graag iets willen missen voor de kinderen in Bangladesh, die niets hebben.

Dit feit maakt het extra mooi dat wij deze materialen mee kunnen nemen. Zo kunnen we het dagprogramma verbreden en de ontwikkeling van de gehandicapte kinderen stimuleren. Want dat blijft een belangrijk doel van PhySCI: een gehandicapt kind de kans geven op scholing, ontwikkeling en participatie in de maatschappij.

Dank aan de Nederlandse kinderen die willen delen!

Ouder kind ochtenden in Dinajpur

In het nieuwe centrum in Dinajpur is nog veel behoefte aan voorlichting aan de ouders. Want velen zijn ongeschoold, analfabeet en wonen in kleine dorpjes op het platteland. Hier weet men niet van handicaps en wat je daarmee kunt, alleen dat het een extra kruis is om te dragen. De kinderen horen er nog niet bij, worden niet betrokken bij het dagelijks leven of worden nog als een straf van God gezien.

Dat de mensen komen naar het centrum is al geweldig, maar nu denken ze dat de kinderen met medicijnen of een operatie snel beter worden. Sommigen zijn zelfs al ongeduldig want ze komen al 8 maanden met hun kind en het is nog niet beter.....

Daarom worden er elke maand ouder kind ochtenden gehouden en tot nu toe is de opkomst heel mooi.

Ouders krijgen voorlichting over diverse onderwerpen. Zoals



Een stapje vooruit

.....

Vaak staan we op markten en dan zijn er activiteiten voor kinderen.

Zo hebben we voetjes versieren.

Waarom dat, zou u denken.....

De voetjes staan voor ons werk en komen terug in ons logo.

Wij willen de kinderen een stapje vooruithelpen in hun leven of op eigen benen leren staan.

Letterlijk en figuurlijk.

Naar hartenlust worden er dus voetjes versierd.



wat is een handicap, wat voor soort handicaps komen voor bij onze kinderen die het centrum bezoeken. Wat zou je de kinderen kunnen bieden om hun ontwikkeling of lichamelijke situatie te verbeteren. Wat is daarvoor nodig en wat kunnen we bieden in het centrum.

Er wordt benadrukt dat de kinderen naar school moeten als het enigszins mogelijk is. Dat daar vaak hulpmiddelen voor nodig zijn zoals een rolstoel of spalken. Dat we die kunnen verstrekken, mits ze goed gebruikt worden. Dat we daarin adviseren.

Dat hygiëne en goede voeding belangrijk is.

Natuurlijk wordt er ook gevraagd naar de bevindingen van de ouders, of ze zich gesteund voelen en geholpen zien, of de adviezen werken, of de therapie fijn wordt gevonden en het dagprogramma aansluit bij hun kind.

En dan wordt duidelijk hoe blij de ouders zijn in Dinajpur, enthousiast en vol hoop, dankbaar voor de mogelijkheid naar het dagcentrum te komen. *Positief nieuws dus uit Dinajpur.*



Ouder kind ochtend in het nieuwe dagcentrum in Dinajpur





Anne-Rose stelt zich voor:

Even voorstellen. Mijn naam is Anne-Rose van der Zwet van Dijk. Ik ben getrouwd met Jos en heb 2 volwassen kinderen.

Zelf hou ik ervan veel uitdagingen aan te gaan en als ik iets wil bereiken geef ik niet snel op. Sinds 1976 werk ik in de gezondheidszorg. Ik ben toentertijd begonnen bij Schröder van de Kolk op een dagbesteding voor ouderen met een psychiatrische problematiek. Daar heb ik veel geleerd en me verder kunnen scholen. Het was een pittige werkplek als je nog niet veel ervaring hebt. Na vier jaar kreeg ik de mogelijkheid om mee te werken om een nieuw dagverblijf op te zetten voor jongeren met een verstandelijke beperking en na 8 jaar (1985) ben ik gaan werken op een grote instelling van de ASVZ in Sliedrecht, heel anders dan een dagverblijf op

eigen locatie. Er lopen veel mensen rond veelal met een ernstig verstandelijke beperking en/of complex gehandicapt. Dat klinkt raar, maar er ging een wereld voor me open. De dagbesteding stond nog in de kinderschoenen en ik mocht met mijn collega's helpen om de dagbesteding uit te breiden en de zorg doelgericht te maken. Daar mijn professie is het aanleren van activiteiten en werkzaamheden en ik ook creatief geschoold ben, heb ik met mijn collega's Atelier Hodeka mogen oprichten. Hier geven we veel creatieve vorming en werken we met diverse cliënten ook arbeidsmatig.

Door Ria ben ik enthousiast geworden om me in te zetten voor de mensen en kinderen met een handicap in Bangladesh. Ik ben al een paar keer met Ria naar Bangladesh en Nepal geweest om mijn kennis op gebied van het aanbieden van activiteiten en programmering en adviezen omtrent gedrag aan te bieden en kennis over te dragen aan de personeelsleden en vrijwilligers die daar met hart en ziel werken. De moeders en vaders zien, die wonen in hun golfplaten huisje, op de grond moeten koken, geen waterkraan hebben maar een watertje achter het huis, geen elektriciteit hebben en dan een kind of meerdere kinderen met een meervoudige beperking hebben.... Dan breekt je hart en je wil alleen maar helpen hun situatie te verbeteren. Ik ga niet om eens te vertellen hoe het moet, maar ik probeer me een beeld te vormen en vragen te beantwoorden en adviezen te geven. Zij leren van mij maar ik leer ook heel veel van hen. Het is handen en voetenwerk om elkaar zaken over te brengen. Mijn Engels is beperkt en veel Bengalen spreken weinig of geen Engels. Maar iedereen daar werkt er met veel enthousiasme en is heel leergierig. Het maakt me zo blij als ik een steentje bij kan dragen aan een beter leven voor de kinderen met een handicap in Bangladesh.

Anne-Rose

wij gaan vertrekken op 10 november a.s.



Snoezelen in Bangladesh

Laatst was ik op een klankschalensessie en daar genoot ik van heel zachte tingel geluidjes. Omdat het kort voor mijn vertrek naar Bangladesh was, dacht ik gelijk aan Snoezelen.

Snoezelen is een belevingsgerichte activiteit voor meervoudig beperkte kinderen. Het woord is een combinatie van doezelen en snuffelen.

We leggen de kinderen in een rustige ruimte op kussens lekker ondersteund en warm neer, zo comfortabel mogelijk. Onze kinderen beleven de wereld via hun zintuigen, lichtjes, geluiden, voelen, ruiken, bewogen worden of aangeraakt. Het ene zintuig soms meer dan het andere, want het gezichtsvermogen kan beperkt zijn, of het gehoor niet optimaal. Maar altijd is er wel een manier om de kinderen een prettige ervaring te laten beleven. Zowel in Mymensingh als in Dinajpur hebben we al gesnoezeld, maar steeds kunnen we dat een beetje uitbouwen. Inmiddels is er een aparte ruimte voor ingericht en hebben we lichtjes en lekkere kussens of een tentje. Maar dit keer nemen wij dus heldere, zachte en mooie geluid instrumenten mee, zoals regenbuizen en klanken staafjes. Dat wordt genieten voor de kinderen dat weet ik zeker.

Tijdens het snoezelen kunnen we ook de kinderen bewegen ter ontspanning of ze verwennen met Shantala massage. Dit is een speciaal gedoseerde massage, ook wel aanraken met aandacht genoemd. Het gaat gewoon over de kleren en het zijn stevige omvattende handgrepen waardoor de kinderen een diepe druk of tast ervaren. Voor de meeste kinderen is dit prettig en ontspannend en fijn om te combineren met het snoezel moment. Die regenbuizen kunnen gelijk als voorbeeld dienen om te maken in Bangladesh, want bamboe hebben ze daar genoeg. Dan is het even uitproberen of het met rijst erin mooi klinkt of met iets anders van peultjes of erwtjes, maar dat is weer een leuke tip voor het team.

Regenmakers maken !!



De penningmeester aan het woord:

Er is grote behoefte aan deskundige hulp in Bangladesh. Veel kinderen kunnen nog steeds niet geholpen worden. Maar, hoe graag we ook zouden willen, niet iedereen kan zelf naar Bangladesh. Gelukkig kan iedereen wel zijn bijdrage leveren aan het werk. Dat doet u van ganser harte, met mooie woorden, met dekentjes, poppen, en ook met geld.



Marleen liet zich sponsoren bij de marathon van Amsterdam voor het werk van Physci.

Een prachtige prestatie na een gedegen training vooraf en dan ook nog aan ons denken!!

Geweldig !

Met al die initiatieven zijn wij heel blij, want het werk in Bangladesh vraagt weliswaar een grote inzet van de vrijwilligers, maar kost ook geld.

Veel mensen sturen iedere maand wat geld, anderen hebben er voor gekozen om aan het werk van Physci bij te dragen met een periodieke gift. Daarmee geven zij zekerheid voor een langere periode, met een belastingvoordeeltje. Het is wel noodzakelijk dat formeel te regelen, want de belastingdienst heeft daarvoor regels. Wilt u op deze manier bijdragen? Op de website van Physci kunt u wat meer informatie vinden <http://www.physci.nl/donateur-worden/>.

Met uw steun en al die giften kan Physci de plannen uitvoeren en zo licht brengen in het leven van kinderen. Bedankt!

Gerard van Dijk
Penningmeester

Voor nu onze vriendelijke groeten.

Ria Schmitz, voorzitter Stichting PhySCI.

